

Milostný dopis Haně Z.

Petr Hapka

Byl tu ten doktůrek, měl tu svou pinzetu.
Jehly a kladívko, vše v ryzím zlatě.
Prohlíd tě vědecky od hlavy k patě.
Jenže už není tu.

Zkoumal tvé oblíny, měřil tvou postavu.
Pak za to zaplatil vysokou cenu.
Kolem úst mívá teď zelenou pěnu
za mříží ústavu.

Jednu noc jste byli sami
ve tvém bytě nad střechami.
Všude voněl příslib slastí
jako v temném jícnu pastí
sýr.

Pak přišel dirigent i se svým klacíkem.
Hned ho chtěl vytáhnout? Kdo z nás je svatý?
Proč potom polykal barbituráty?
Proč znělo requiem?

Vešel i kardinál. Na nohou sotva stál.
Přesto hned ve dveřích koukal jak z jara.
Nebo ten diplomat z Kilimandžára
- údajný kanibal.

Chtěli s tebou zůstat sami
ve tvém bytě nad střechami.
Tam, kde voněl příslib slastí
jak pár návnad v jícnu pastí.
Z lůžka, kde jste spali nazí
dá se však jen cestou zkázy
jít.

Ptáš se mě: